

ЕРКІМ 237. ҚАРҚАРАЛЫ

Сөзі: Қ.Ыдырысовтікі
Орындаған Жәнібек Кәрменов

Асықпай, әндете

Е - сі - мің се - нің ес - ті-ліп ер - те, А - ңыз боп е - лі - ге та - ра - ды.
Ке - ше-ден сұ - лу бү - гін - гі көр-кін, Ар-қа-лы бе-лім - Қар - қа - ра - лы.
Ба - ла - лық бал - ғын, жү - рек - тен шық - қан.
Бұл ә-нім са-ға-ан ар - нал-ды. А - ай, Қар-қа-ра - а - лым
Ар - дақ-тап ай - тар ә - нім, А - сы-лым ме - нің ту - ған жер.

Есімің сенің естіліп ерте,
Аңыз боп елге тарады.
Кешеден сұлу бүгінгі көркін
Арқалы белім — Қарқаралы.
Балалық балғын, жүректен шыққан,
Бұл өнім саған арналды.

Қайырмасы:
Қарқаралым!
Ардақтап айтар өнім.
Асылым менің туған жер.

Атыңды асқақ Мәдиің жырлап,
Тәттімбет күйге орады.
Сауық та сайран орының қымбат.
Жазира жерім — Қарқаралы
Самалы салқын жайлауым менің,
Күн сайын жайнап барады.

Қайырмасы:
Қарқаралым!
Ардақтап айтар өнім.
Асылым менің туған жер.